

Barcelonina. Una pesseta al mes
Espanya. 450 pessetes al trimestre
Extranjer. 900 id. id.
Pagant per anticip, una pesseta de rebuelt

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIO Y ADMINISTRACION
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRESA
CARRER FONTVIELLA, NUM. 2, 1ER
TELÉFONS
Redacció, 723 - Impremta, 2,298

ANY VII NÚM. 2.072 BARCELONA, DIUMENGE, 6 NOVEMBRE DE 1910 UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

CHASSAIGNE FRÈRES
Vendes al comptat y a plasses — Lloguers — Exposició y Dipòsit: Passeig de Gracia, 38 — Teléfon 2363

PIANOS de cúa y restes a cordes creuades. — PIANOS AU-
TO PIANISTES. — ROLLS. — Aeolian C. — F. I. R. S. T.
Imperial. — ARMONIUMS, Christophe & Etienne.

Grans magatzems

EL SIGLO

Conde, Puerto
Y COMPAÑIA
BARCELONA

Actualment exposició especial y venda
de
Trajos y Confeccions

Trajos y abrigs pera senyors y nens, Camiseria, Corbates
Sabateria, Genres de punt, Guants, Manteletes, Nuves
Teixits, Estampats, etc., etc.

Oportunitat Polonesa, classe superior, pera forros; 0-90
el metre. a pessetes

DISPEPSIA

y enfermedades del estómago
é intestinos
se curan en poco tiempo el 98 por
100 de los enfermos á quienes su
médico receta para las afecciones
de las vias digestivas el

ELIXIR

SAIZ DE CARLOS

(Stomaxil)

el mejor y más seguro medicamento,
como lo demuestran 15 años de éxitos
constantes en el mundo entero, para
combatir las digestiones perezosas, su-
ciedad de la lengua, pérdida de apetito,
acidos, dolores y ardor de estómago,
vómitos, náuseas, cólicos, flatu-
lencias, diarreas en el adulto y en el
niño, incluso en la época del destete.

CURA estas afecciones porque quita
el dolor y molestias de la digestión, au-
xilia al poder digestivo, abre el apé-
tito, tonifica y el enfermo se nutre y
digiere sin dificultad.

Deventa en las principales farmacias
del mundo y Berrano, 30, MADRID.
Se remite por correo certificado á quien lo pide.

Màquines pera cosir

Màquines pera fer mitja

Santasusana

ABANS: CARME, 34
ARA: CARME, 40
CANTONADA CARRER DE DOCTOR DOU

J. BARBA PORRET Advocat, ha traslladat llur despatx al carre-
de Balmes, número 46, segon, segona (ascensor).

CLÍNICA C. CROUS Haptes, Tuberculosis pulmonar, Virus
urinaris. Curació segura y ràpida. CARMEN,
NÚM. 54, PRINCIPAL.—Véase anuncio cuarta pàgina.

Convocatoria

Les associacions abaxi firmades convoquen a una reunió extraordinària a tots els patrons
d'aquesta ram, la qual se celebrarà el pròxim diumenge, dia 6 del corrent, a dos quarts de
petra de la tarda, en el local de la Societat EL NIU GUERRER, carrer Ample, número 59,
per tractar de l'unió de tota y de la vaga dels carreterers d'obres.

Aquestes societats, tenint en compte l'importància d'aquesta reunió y dels acords que
deuen pendre, preguen a tots l'assistència a la mateixa.

Barcelona, 4 de novembre de 1910. — Les Juntes.

ASSOCIACIÓ DE PATRONOS CARRETERERS DE SANT BELTRÁN.
HERMANDAD DE PATRONOS CARRETEROS DE SAN ANTONIO ABAD.
ASSOCIACIÓ DE PATRONOS CARRETEROS DE OBRAS.
ASSOCIACIÓ DE PATRONOS CARRETEROS DE SAN MARTÍN.
CENTRO DE CONTRATISTAS GENERALES DE OBRAS.
MAESTROS ALBAÑILES DE BARCELONA.

Dr. R. TORRES CARRERAS Exalumno dels Hospitals de París. Raigs X. Electrotèria, Instal-
lacions transportables a domicili. Placa Beato Oriol, 10, primer.

Vins y Congnacs

de MANUEL GUERRERO & C. A Magatzemistes y exportadors. XERES DE LA FRONTERA.

El catalanisme davant el vaticanisme

Y si parlessim un poc de catalanisme? Aparent que fa massa temps que'l deixem oblidat, amics, en les nostres converses. El catalanisme, com a qüestió candent, ha seguit una trajectòria ben natural. El catalanisme és un plet davant Espanya. L'anticatalanisme és un plet davant Europa. Mentre va estar plantejada en la vida política espanyola la qüestió militar, ab motiu de la llei de jurisdiccions, el catalanisme, naturalment, va privar sobre totes les altres tendències del nostre esperit, perquè era la crebació de l'horor. En canvi avui, plantejada la qüestió clerical, el catalanisme no representa cap solució immediata d'ella, y per això la nostra naturalesa de republicans predominava; lo qual no vol dir, certament, que demà (tal volta un demà ben pròxim) les coses no varin.

Jo pensava: el catalanisme va ésser, a Espanya, el suscitador de la qüestió militar, y mostrà una actitud ont hi havia, vestit segur, el model d'una generació vinenta, no ja merament catalana, sinó espanyola. Ara bé: ¿per què el catalanisme, tan gelós de la sobirania civil en aquell cas, no té d'esperit igualment en el cas plantejat avui, en el cas eclesiàstic? Per això el nostre catalanisme d'esquerra, qui guarda una mateixa actitud en els dos casos, és el catalanisme lliure y conseqüent. En un orde de coses tanvers, és la mateixa superioritat que intervé sols en lo referent a l'Església, el nostre republicanisme damunt el republicanisme arcaic y militarista dels quals la frase "supremacia del poder civil", y s'hiaven l'esperit en la espera del somniat republicanisme. Nosaltres, contra aquell republicanisme atàvic, entràrem en la Societat. Avui, contra aquell catalanisme atàvic, unim la nostra veu a la de totes les esquerranes contra la persistència d'un clericalisme inextinguible. Tal és la nostra noble superioritat.

En el catalanisme clerical, com en aquell republicanisme clerical, hi ha una característica de lo que Nietzsche diu "moral d'esclaus". Així com s'oposava la massa popular, abans del socialisme, pesava la tradició d'un embutiment secular, per l'absoluta inconsciència, així s'oposaven els catalans, abans del cristianisme, pesava la tradició y la prescripció d'una alta secular de tot exercici polític, qui havia atrofiat l'orgue per manca de la funció. Heusquí una consensuosa eloqüent entre catalanisme y socialisme, que els agrupa a un y altre com a dignes de modernitat. Lo que és el socialisme en lo social, com a rebel·lió contra un ajuntament de rassa sotmesa, és el catalanisme en lo nacional, com a rebel·lió contra un altre ajuntament de rassa sotmesa.

Quan Nietzsche alsa el crit contra les reivindicacions socialistes, per un prejutge de fals aristocratisme y per una protesta contra les corrents igualitaris, jo me dic: No, no! Aquest home no ha comprès! Perquè precisament el socialisme és lo contrari de la resignació cristiana, lo que acceptava l'humiliació y la servitud en aquest món per fruitir la glòria y el premi en un altre món ont s'invertien els termes entre rics y pobres. El socialisme és la caritativitat de les masses fins avui embutides; aspira a substituir la selecció artificial y falsa de la societat present, per una selecció naturalment determinada en una igualtat de condicions de lluita. ¿Ei que si l'esclau de qui alansa victòria, no haurà passat a ésser el més fort? Hi haurà una inversió de termes y de valors.

Sobre'l catalanisme, per molt temps, ha regnat l'imperi d'una moral d'esclaus, heretada. L'actiu de les dretes davant totes les reivindicacions de ciutadania contra la tradició eclesiàstica ho demostra entera avui. El tradicionalisme, per lo domés,

Mort den Raimond Casellas

Se coneixen més datos de la mort den Raimond Casellas, l'afortunat escriptor y periodista mort desgraciadament a Sant Joan de les Abadesses.

El senyor Casellas arribà el dimecres a Ripoll, a les quatre de la tarda. Uns passatgers diuen que'l varen veure a la estació de Ripoll parlant ab un senyor, y afeixquen que en Casellas va seguir el viatge en un departament en que hi havia alguns subjectes que bromejaven, prenen part en algunes de les converses que's suscitaven.

Va baixar a l'estació de Sant Joan, a les 5:10 de la tarda. Se passejà per l'andana examinant tot ab curiositat, fins al punt que'l complaia creien que era un inspector de la companyia.

Cap a entrada de foc se'l va veure anar via avall, en direcció a Ripoll.

Alguns obrers de les brigades que treballaven a la via li van donar la benvinguda.

El lloc de la desgracia és una roca situada que fa la via. Allí el maquinista a poca velocitat que porti el convoi, no veu als que passen per la via fins que's té a tocar.

Se creu que l'extremitat de la Veu fou agafat pel tren que passa per la a dos quarts de vuit del vespre. A l'endemà hi passà un altre tren, a dos quarts de sis del matí.

El personal de les brigades va descobrir el cadavre. Aquest estava destrossat.

A tres quarts de quatre d'abans d'ahir se li feu l'autopsia. Segons els metges, s'hien observat granulacions al cervell y afecció de cor.

Després s'ha efectuat l'enterrament. El clore parroquial ha oficiat, formant en el dol el fillol del finat y els seus amics Emili Cabot, Ramon Casas, Miquel Utrillo, Padilla, l'arcalde, el jutge y moltes altres persones.

Després en pau el que en vida fou notable escriptor y periodista!

Ab el present número repartim el segon folletí de JÖRN UHL

Els compradors tenen dret a reclamarlo si no'l trobessin encaixat en el diari

En certes influències exteriors. El president Taft y l'expresident Roosevelt són els eleaders de les dues fraccions en que s'ha dividit el partit republicà.

Les formidables organitzacions financeres dels Estats Units, la tirania social y econòmica que fan posar sobre'l país, el malestar y el descontent que'n resulten, tot això ha acabat per exasperar a molts republicans, que creuen que'l seu partit no pot ni deu anar més a remolc de la plutocràcia.

El grup dels dissidents, dels emsurrectes, s'organitzà, posant al seu capdavanter a Mr. Roosevelt, qui, de tornada d'Europa, desembarcà a Nova York en el moment més agut d'aquesta crisi política. L'expresident no ha vacilat gaire en alçar la bandera de guerra, y ha pronunciat discursos violents.

Mr. Roosevelt intenta revifar el partit republicà rejuvenint el seu programa, a fi d'arreglar els vots dels nombrosos descontents. Però posar es ja tard per això. El poble nordamericà, exasperat per l'exces de grans societats financeres, de trusts, ha perdut les simpaties pel partit republicà. El partit democrata s'aprofita d'aquesta situació.

Tres exemples característics demostren aquest canvi de l'esperit públic.

Primer fou l'elecció de governador de l'Estat de Vermont, en la qual la majoria republicana caigué de 29,000 vots en 1908 a 17,000. Després vingué el capgirament de l'Estat del Maine, republicà de trenta anys ençà, y que, el dia 12 de setembre prop-passat, se declarà democrata, elegint un governador y un Parlament democrates.

Y vingué, per últim, l'elecció de la Convenció constitucional de l'Arizona, en la qual els democrates s'emportaren 28 llocs sobre un total de 52.

Segons les darreres noves, els mateixos republicans creuen en la victòria de les democrates. Seria un gran esdeveniment la tornada al poder d'un partit que fa vint anys que n'és fora y que en diverses qüestions defensa solucions oposades a les del partit republicà.

ENTERRAMENT

Arnau Martinez Serinà

Fou un acte solemnitat, un acte en el que estava representada tota la vida intel·lectual barcelonina.

Noms? A què precisariem? S'hi veien, entre'l acompanyants, diputats a Corts com en Pere G. Maristany y en Pere Gironès; els arquitectes Bassagoda, Dolanedi y Montaner y Puig i Brull; els pintors Labarta, Marqués y Calofre; escriptors com en Lluís Via, Emili Tàrradellas, Trinitat Mongeal, Ferrer, Oriol Martí, Josep M. Folch, Ferran Aguiló, Joaquim Pena, Josep Carner, Carreras, Catasús, Marquina (R.), en una paraula, tota la antiga Redacció de "Joventut" y l'actual d'EL POBLE CATALA.

L'acte fou una veritable manifestació de dol. La joventut que desapareix—segons sentida manifestació de l'idefons Suñol—porta darrera seu una estela de vida.

Efectivament, Estela de vida era la intel·lectualitat barcelonina que ahir acompanyava les mortals despulles del que fou estimadíssim amic: l'Arnau Martinez Serinà.

Rebi la seva família un nou testimoni de nostre sincer condol.

En la població

Des tendes, mentre els descris acon-
teiments tenien lloc estaven mitg oberts,
haventse obert del tot després del mitgdia.

A l'hora que escrivim, la població està relativament tranquil·la.

Els que han marxat a Barcelona

En alguns carros que duien mercaderies a Barcelona hi pujaren diversos obrers; altres, com hem dit, anaren fins a Barberà en quin poble la guarda civil els feu retrocedir cap a Sabadell; alguns, no molt, sortiren en els primers trens.

En total se calcula que són uns 300 els que han sortit cap a Barcelona.

A la tarda

A les quatre de la tarda, quan se repara la pa a la F. O. hi ha comparegut la guarda civil per fer desallotjar el local, que sempre se trobava ple a vessar d'obres.

Sembla que molts dels que s'havien disposat a marxar a Barcelona, ho han fet per camins y caminets, anant trossos per la via fèrria.

Durant tot el dia, en tots els llocs públics se comentava la detenció den Bru Lladó, y pels cafès tot era llegir EL POBLE CATALA, diari que més detalladament explica lo succeït.

An en Magi Marçel no se l'ha detingut com alguns diaris suposen, lo que sembla haverhi de cert es que's donà orde de detenir-lo, però se diu que ha marxat de Sabadell.

L'impressió general és de que la vaga s'acaba per moments.

De les quatre a les cinc, s'ha practicat el tercer registre a la F. O., no deixanthi entrar cap obrer fins a ésser terminat aquell. Aleshores s'ha deixat començar a reparar pa, ja que avui tenen pastat perats tornades.

Civils de peu y cavall han entrat a l'interior del local obrer, desallotjant als socis, fora dels individus de Juntes y els qui reparteixen queviures.

Corrien rumors de que's faria segellar el local, emperò la guarda civil allí de punt, ho ha negat.

Com es de suposar, l'element obrer feia diuturnament a la severa actitud presa pels civils.

En la població

A l'hora anunciada s'havien reunit cap a 1,600 persones disposades a emparar la carretera cap a Barcelona. La guarda civil els dispersà movent els cavalls, però procurant no fer mal a ningú.

Alguns grups emperò, compostos cada un tot lo més de sis o vuit obrers, ab dones y criatures, varen deixar la carretera y camins a través, pogueren arribar fins a Sant Andreu, ont com hem dit, foren disolts per la guarda civil.

Ont la guarda civil fingué de donar carrega més seriosa y donar cops ab els sabres de pla, fou al pas de la via fèrria del baixador, ont l'insistència dels manifestants se mostrà més entossudada.

Malgrat els esforços de la força pública, un grup d'uns 200 feu el camí cap a Barberà y a l'arribar a Barberà se trobaren ab noves forces que's dispersaren obligantlos a disseminar en diverses direccions.

Al preguntarli els periodistes si havien resultat ferits, el senyor Muñoz ho negà rotundament.

El governador comunicà també als periodistes els informes del delegat del districte del Nord, segons aquests qual per la carretera de Sant Andreu, aconseguiren arribar de Sabadell uns 40 obrers, entre ells dones y criatures, però en grups de tres, quatre y cinc persones no més.

Acabà dient el governador als periodistes, que acabava de comunicar, a les dues de la tarda, ab l'arcalde de Sabadell, el qual li havia dit que la tranquil·litat era completa, venguent únicament alguns grups de vaguistes per la Rambla, però en actitud correcta y pacífica.

Els detinguts

Confirmà també el governador, que per orde del jutge especial senyor Argüelles, s'havien practicat la nit anterior, a Sabadell, diverses detencions.

Els detinguts són: el president de la Federació Obrera, Bru Lladó y els obrers Armengol, Montxo y Francisco Ferrer.

Aquest es carter de Terrassa.

Les detencions obeixen, segons digué el senyor Muñoz, a les diligències que el jutge especial instrueix ab motiu del míting celebrat el dimecres al teatre Europeu, de Sabadell.

En Bru Lladó y els seus dos companys foren portats a Barcelona, en un dels primers trens del matí, ingressant a la presó celular.

El senyor Muñoz ens digué també, que quan parlà ans d'anar ab en Bru Lladó, no sabia que contra aquest hi hagués ordre de detenció.

En quant al trasllat a Barcelona dels detinguts, acabà dientnos, suposo que donarà ésser degut, a bé per no reunir bones condicions la pressió de Sabadell, o per evitar que la llur detenció pogués donar lloc a esvalots a Sabadell.

Darreres noves oficials

Al vespre, quan els periodistes tornàrem a visitar al governador, ens digué el senyor Muñoz, que l'arcalde de Sabadell li havia comunicat que no s'havia interromput l'orde a la ciutat.

També digué l'arcalde de Sabadell, que grups fonsa nombrosos d'obres conones s'havien presentat a les portes de les fàbriques sollicitant que s'hi reanés el treball dilluns, que prometien tornarhi.

El senyor Muñoz—que's mostrà molt satisfet d'aquesta nova—ens digué que ell confiava que les demes obrers sabadellenes seguiran la conducció dels cotoners.

En quant als detinguts, ens repetí que eren en Ferrer, en Montxo y en Lladó, als quals havia estat a interrogarlos a la presó, el jutge especial senyor Argüelles, acompanyat del fiscal senyor Cruces, que havia arribat a la tarda, de Sabadell.

Ens digué també que no es cert que fos detingut l'obrer metalúrgic Marçé, puig s'ignora ont es, havent desaparegut segons se creu de Sabadell, ab altres individus del Consell de la Federació Obrera.

En quant als suposats ferits y pera desmentir alguns rumors greus que anit coregueren per Barcelona, ens tornà a dir el governador, que segons li havia comunicat el tinent coronel de la guarda civil, aquesta, ni en les carceres del matí ni en tot el dia, havia fet cap ferit. Únicament un vaguista que's posà a cridar desafonadament quan les carceres del matí, contra la guarda civil, pogués a complir les ordes d'aquesta, rebé un cop de culata de fusell, de la qual deia ressentir-se.

LA VAGA DE SABADELL

A SABADELL

Sabadell, 5 novembre. La matinata darrera transcorregué tranquil·la y sense incidents de cap mena.

Quan el tinent de la guarda civil senyor Ponto anà a visitar a l'arcalde li digué que esgués tranquil y que li garantissava que avui no passaria res de particular.

A primera hora de la matinata, el que fe de policia senyor Pínet, anà a la fonda d'Espanya en la que s'havia instal·lat el jutge especial senyor Fernández Argüelles. Aquest, que ja s'havia ficat al lit, se alsa pera rebre la visita.

Deteniments

La policia, proveïda del corresponent autèntic judiciari ha practicat dos registres, afeixant que buscava an alguns individus del Comitè obrer y a diversos oradors del míting del dimecres.

A primera hora de la matinata fou detingut el delegat dels carreterers, Montxo, que prengué part en el míting de referència.

Fou portat a la presó.

També fou detingut l'obrer Marçel, però quedà en llibertat després de prestar declaració.

Com estava previst, les precaucions, aquest matí a Sabadell, han estat extraordinàries.

Desde les cinc del matí, les carreteres y la via fèrria estaven custodiades per forts retens de la guarda civil montada.

També en l'interior de la ciutat forces de aquell institut, de infantaria, ocupaven punts estratègics.

A cada carrer dels que donen a la Rambla y en el de l'Estrella, ont hi ha instal·lat el local de la Federació Obrera Sabadellenca y en les places de Pi y Margall y de la Constitució, hi havia parelles de la guarda civil. També n'hi havia en l'estació

A BARCELONA

Precaucions

Les precaucions adoptades per les autoritats de Barcelona, pera impedir l'entrada violenta en nostra ciutat, ab que havien minassat els vaguistes de Sabadell, foren extraordinàries.

A les quatre de la matinata, foren concentrats en les delegacions de policia, els guardes d'infanteria del cos de seguretat, en nombre de les tres quarts parts dels que's componen, y en la seva caserna, els de cavalleria.

Cap allí a les cinc, foren enviats a les barrades extremes, sobre tot cap a les d'obres, ab petites forces sotil bras.

Segons tates les aparencies venien de Sabadell. A Sant Andreu se varen reunir en un grup d'una vintena, intimantlos, aleshores la policia que's disolguessin, lo qual compliren immediatament.

Al Clot se formà també un petit grup davant d'una caserna, retirantse així mateix a la primera indicació de la policia.

Els grups, arribaren a l'interior de la ciutat, perdentse entre l'animació de les vies ciutadanes, sense ésser notada la seva presència.

Com se veu, a Barcelona'l conflicte de Sabadell no hi tingué resson.

Informes oficials

En els telèfons rebuts pel governador ahir matí de Sabadell, se li deia que

CRONICA DE BARCELONA

Barcelona sense arcalde

Viatge del senyor Roig a Madrid
per indicar substituïts

Diu «La Vanguardia» d'ahir:

El senyor Roig i Bergadà se proposa marxar properament a Madrid, com objecte de celebrar una entrevista amb el president del Consejo de ministros y explicarle personalmente los motivos que le han obligado a presentar la dimisión del cargo de alcalde, confiando en que el señor Canalejas apreciará la procedencia de los mismos.

Además, se propone indicar al presidente del Consejo los nombres de algunas personas de esta ciudad que, a su juicio reúnen condiciones para desempeñar el cargo. De las manifestaciones del señor Roig i Bergadà se deduce su propósito irrevocable de no volver a la alcaldía.

Efectivamente, avui al exprés del vespre marxà cap a Madrid l'arcalde dimissionari senyor Roig i Bergadà.

Segons les notícies que hem pogut adquirir, el senyor Roig i Bergadà no acompanyarà, puig comprèn sobradament que després del discurs del senyor Mir, no pot tornar a l'arcaldia.

Respecte a l'indicació que sobre els substituïts pensa fer personalment amb el president del Govern, circularan alir dues versions: una que seria indicar el senyor Forgas, que resultaria un perfecte successor dels radicals, dels quals tindria, ademés, el plaer per no haver estat solidari; i l'altra, que aconsellaria una intermitència del senyor Serrallana, o sigui «amor ab amor se paga».

CARNET D'AVUI.

— A les deu del matí: Miting de metal·lúrgics a la Casa del Poble. — A les quatre de la tarda: Gran festa de cultura al C. N. R. de Sant Martí. — A les vuit de nit: Banquet de l'Associació de la Dependència Mercantil.

Anit, en l'exprés, marxà a Madrid nostre director don Pere Corominas, per intervenir en el debat promogut en el Congrés pel senyor Bertrán y Mustu sobre les vagues existents a Catalunya.

En Corominas parlà probablement demà.

A l'estació varen anar a despedir-lo un gran nombre de correligionaris, malgrat haver decidit alir mateix, nostre director, el seu viatge a Madrid.

S'ha expedit el següent telegrama:

«Excmo. Sr. Ministro de Hacienda. — Madrid. — Liga Defensa Industrial y Comercial de Barcelona. — Manifesta V. E. que ha producido justificación y extraordinaria alarma al comercio e industrias derivadas azucar, noticia que se estudia si conveniría que fabricantes unidos pagaran un tanto alzado de cuarenta millones, con facultad de obligar a pagar cinco pesos centos kilos, a los que no se unan.

Este privilegio odioso obligaría a los fabricantes todos permanentemente, matando competencia que desde segundo período ha producido baja precios azúcares, que seguramente se acrecentaría, determinando aumento consumo en beneficio intereses generales y especialmente agrícola.

Confiamos Gobierno no accederá, recordando promesa V. E. Sociedades Económicas Madrid, que bajo ningún concepto transigiría con arriendo impuesto ni prórroga ley.

Para calmar ansiedad y saber a que atenernos suplicamos digna manifestarnos opinión V. E.»

ELS METAL·LÚRGICS. — Aquest matí, a les deu, els metal·lúrgics celebraran un altre miting a la Casa del Poble.

Comissionats de l'U. O. M. recorran avui els mercats de la ciutat per recaudar fondos per al sosteniment dels vagues. Els comissionats aniran provistes de credencials que ensenyaran als que els les demanin.

Demà, a dos quarts de dotze del matí tindrà lloc el quint repartiment de socors als vagues en el local social.

Avui diumenge, a les deu de son matí, celebrará reunió general ordinària en que s'han de tractar assumptes interessants, la Societat d'Obrers Tipògrafs.

— Els benys generals o locals, preparats ab Sals timolades de Mediana d'Aragó, són efississims en el tractament de les dermatoses de caràcter artífic i herpètic.

Aquesta nit se celebrará al «Mundial Palace» el banquet que l'Associació de la Dependència Mercantil ha organitzat per commemorar el XII any de la seva fundació. La festa està dedicada als professors de les classes que s'ensenyen a la dependència mercantil. La Junta ha acordat prorrogar el pla d'inscripció fins a les dues d'aquesta tarda.

L'Institut Mèdic Farmacèutic celebrará sessió ordinària demà al vespre, en la qual el doctor Ramos parlarà d'un cas de cos extrany en un bronqui, i el doctor Santità farà una ressenya de malalts tractats ab arsenobenzol.

PEL TREBALL INTENSIU. — La Junta de Govern de la Societat Permanent de Relació y Treball del Centre Autonomista de Dependents del C. y de l'I. a fi de que totes les tasques que realitzi siguin d'acord, mes se'n puguin emprendre en pro, respectivament de les diverses accions dels dependents en el comerç y en la indústria, convoca pel dia 18 als socis que treballin en despatxos a venguts y escriptors, sigui el càrrec que hi tinguin, y pel dia 21 als de Metall, viatjants, corredors, fàbriques, tallers, mossos y cobradors per a elegir el Consell Gremial y discutir els assumptes que sobre això se presentin.

Encara que s'estan reparant les convocatòries, se prega als socis se donguin per convidats per la present.

Segons lo estatut en els Estatuts de aquesta Societat, els presidents de aquells gremis seran vocals nats de la Junta de Govern de la Societat Permanent de Relació y Treball.

Pròximament s'annunciarà el dia que tindrà lloc la reunió de delegacions per la pública campanya Pro Treball Intensiu.

ELS PROJECTES DEL SR. COBIAN

En el saló d'actes del Círcol de la Unió Mercantil se celebrà la Assemblea en la qual el president donà compte dels resultats obtinguts per la Comissió del Círcol, junt ab les del Foment del Treball Nacional, Associació de Banquers, Casio Mercantil y Societat econòmica, en la campanya que s'ha realitzat a Madrid per combatre els projectes tributaris del ministre d'Henda.

Presidia don Hilari Grú, acompanyat dels membres de la Junta directiva: senyors Torrents, individu de la ciutat, Comissió, Soler, Raich, Bertrán, Suñer y Gallejà.

El president del Centre de la Unió Mercantil senyor Grú, començà sa extensa conferència explicant la falta absoluta de treball en que van trobar-se a l'arribada a Madrid, doncs les classes directores y contribuents d'aquella capital no s'havien guaire ben enterat dels projectes del ministre y desconeixien en absolut els perills que els mateixos oferien, de manera que, de no publicarse el manifest que dirigim a la Nació, les economies de Barcelona del que n'han circulat més de 50.000 exemplars y que trobà resó en algunes entitats d'Espanya y de no haver mitjanat l'energíca campanya empresa en aquesta ciutat, els projectes del senyor Cobián hagueren parat a esser ílleus sense cap mena de reparo ja que difícilment haurien sigut desaprovaits en el Parlament.

Explicà com després d'algunes conferències ab el president del C. de U. M. de Madrid, ab els quedes de les minories parlamentàries, ab els banquers y borsess y ab alguns diputats y senadors va poder donar a la Comissió se preocupessin de l'assumpte y se convertís en actius auxiliars de la mateixa.

Després d'una detallada informació on verificada davant de la Comissió general de Presupostos del Congrés, en la qual l'orador y els demés delegats de les entitats aludides combatieren el projecte de empréstit de 1.500 milions, la facultat que recabava el Govern d'acordar crèdits extraordinaris y suplementos de crèdit sense limitació de cap mena, la consolidació de dues dècimes en la contribució industrial y de comerç, la reforma d'utilitats, l'impost de drets reals, el de còdols, el de transport, el de sucres, el de tabacs, lloguer de cases, el de comptes corrents, el de negociació de valors y certs recàrrecs.

Exposà els arguments que la mateixa Comissió de Presupostos reconegué com inderrotables y el canvi operat en ella y en el criteri del ministre y dels seus tècnics a partir d'aquell moment.

Efectivament després de diverses conferències ab el senyor Cobián va convenir-se ab aquest, que retiraria l'impost sobre comptes corrents y sobre les utilitats de les societats col·lectives y comandaries simples, que allargaria a data indeterminada l'empréstit de 1.500 milions y el projecte de còdols graduats; que reduiria l'impost sobre la negociació de 2 a 1 y mitg per mil y l'impost sobre transports marítims.

Quedà pendent d'ulteriors treballs lo relatiu a l'impost sobre sucre y sobre els transports terrestres.

El ministre exigí com a compensació per aq. el pressupost se saldi ab superavit per peti que fos, en lloc del de 85 milions que calculava, un augment de dues dècimes sobre la contribució industrial y de comerç, en les classes 1.ª y 2.ª de la 2.ª y 1.ª, epígrafs n.ºs. 37 y 38 de la 2.ª y en les de la 3.ª exceptuant les indústries elèctriques y alguna altra que considerava insuficientment gravada.

Les anònimes industrials tornaran al 6 per 100 sobre les utilitats y les restants al 10, tributant respectivament en concepte d'avenç comptable, però no reintegrable y a compte de les liquidacions per utilitats, un 3 y un 6 per 1.000 sobre l'capital.

Insistí el senyor Grú en la necessitat de que desapareixi l'impost sobre transports, de que, cas de no poders reduir no s'augmenti el dels sucres, de que se reduïssin els impostos aludits sobre l'capital de les anònimes y els recàrrecs en la contribució industrial y de comerç.

Les comissions, donat l'èxit obtingut y que no's prometien ab tanta extensió obtenir, cregueren oportú tornar a Barcelona, sens perjudici d'estar atenent al resultat del dictamen de la Comissió de Presupostos en lo referent als ingressos.

Acabà el senyor Grú manifestant que la Comissió del Círcol, dona, per ben complerts els treballs y sacrificis que s'impugnà y que sempre que sigui necessari defensar els interessos dels contribuents que'l Círcol representa, estava disposat a fer tots els treballs oportuns.

El senyor Alier demanà un vot de gràcies per la Comissió y don Domingo Taberner, després de ponderar l'importància que la gestió de la mateixa hagués obtingut, puig se estalviava prop de 80 milions de pessetes y una contribució quintuplicada y molesta, felicità al president del Círcol y oferí son concurs incondicional dels socis del mateix.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

Pel Gremi de Farmacèutics reunit en pla, ha sigut ratificat l'acord de la Sindicatura del mateix que va proposar s'augmentés a la Farmacia del doctor Amargós, plassa de Santa Agna, 9, un 25 per 100 la quota de contribució que pagava.

Com considerem molt honoris y de justícia aquest augment, tota vegada que's funda en la qualitat del personal, que es de reconeguda pràctica y intel·ligència, y en el gran nombre de receptes y específics que despatxa dita farmacia, felicitem al senyor Amargós per aquest nou triomf que pot afegir als molts que ha conquistat en la seva llarga y brillant carrera.

Grans existències en LAVABOS, BANYERES, CALENTADORS, WATER-CLOSETS a preus excepcionals. Lacomia Germans. Passeig de Sant Joan, 44.

El concert d'avui diumenge en el Palau de la Música Catalana començarà a dos quarts de quatre en punt de la tarda.

En contestació al telegrama que li envià la Cambra de Comerç, ha rebut aquest telegrama del ministre de Foment: «Excmo. Sr. D. Pedro G. Maristany, Presidente de la Cámara de Comercio de Barcelona. — He rogado a la Comisión del Congreso que entienda en el asunto de comunicaciones marítimas, que abra una información en el asunto a que alude en su telefonema, antes que la hubeis señalado, y tendré mucho gusto en que informe esta respetabilísima Corporación.»

L'Ateneu Sindicalista celebrará reunió general ordinària avui, a les quatre de la tarda.

En el Foment Republicà Català de Sans

Conferencia del Sr. Lluhi Rissech

El quefe de la minoria federal nacionalista de l'Ajuntament declara que'ls terruixistes, poguentho fer, no realitzaran ni les escoles, ni les cases per obrers

Anit, en el Foment Republicà Català de Sans hi donà una interessant, una hermosa y educadora conferència nostre il·lustre amic el regidor federal nacionalista don Joaquim Lluhi Rissech. L'acte, al qual hi assistí escullida concurrencia, entre ella els regidors senyors Marial y Juncosa, fou obert pel president de l'entitat don Eduard Batalla. Seguidament el senyor Lluhi s'aixecà y digué:

«Senyors: no vint a fatigar-vos ab una disertació tècnica sobre'l tema que us he anunciat, sinó a plantejar-vos dos importants problemes de la nostra vida ciutadana: construcció d'escoles per l'Ajuntament de Barcelona; construcció de cases per obrers per l'Ajuntament de Barcelona.»

«Així demostrat, primer: que les construccions d'escoles y cases per obrers deuen fer-se; segon, que poden fer-se; y tercer, que no's faran per culpa del terruixisme.»

«Lo primer, casi es ofèndreus intentar demostrarlo. Tots n'esteu convènts de la necessitat de que's construïssin escoles y cases per obrers. Aquesta necessitat resulta de lo que a les escoles fa referència, dels llocs deficients y infectes on s'educa d'una manera miserable, vergonyosa a la nostra joventut. Aquell gran economista anglès, Alfred Marshall s'ocupa en la seva Economía Política de la cultura popular com d'un dels elements de riquesa y diu que les hermoses, magnífiques parules: — Tot lo que s'esmerça en favor de la cultura en els pobles sempre serà poc en el sentit de producció de riquesa material. En l'humanitat, desgraciadament, hi dona poc aquesta hermosa flor d'una intel·ligència preclara y encara, molts cops, les existents s'han de desenvolupar en un medi inadequat. Es, doncs, dever de la societat anar a buscar allí ont siguin aquestes intel·ligències facilitant-los son desenvolupament. Així vindrà un possible aprofitament de la riquesa creadora de totes les altres riqueses. Y fins ab una indemnització petita y limitada, el Governament, després de haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explicació, per a fer-nos, desgraciadament, en l'ensenyament y secundàriament, en Marshall acusa a els Govers del seu país, als anglesos, d'esser raquífics, mesquins, en lo que's refereix a la cultura, no obstant haver-hi allí ciutats que elles totes soles gasten per atencions d'ensenyament, més que no gasta Espanya. No crec, doncs, que després d'aquesta explic

CRONICA DE FORA

CATALUNYA ESPANYA EXTRANGER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

L'ENTREVISTA DE POSTDAM

Berlin, 5 novembre.—A les deu del matí ha arribat l'emperador Guillem, a Wildpark per rebre al zar de Rússia.
A l'arribada del tren que conduïa a l'emperador de Rússia, la música ha tocat l'himne rus.
Els dos sobirans s'han besat repetides voltes efusivament.
L'emperador d'Alemanya ha presentat al zar de Rússia els príncips, el canceller i les persones del seu seguici.
L'emperador de Rússia ha parlat amb tots aquests personatges.
Els dos sobirans han anat tot seguit, en cotxe, cap al nou palau.
La multitud els ha aclamat amb entusiasme.
Arribats al sudit palau, l'emperador i l'emperatriu d'Alemanya han acompanyat al zar de Rússia a les seves habitacions, estant-hi algun temps.
Més tard s'ha celebrat un banquet de família, en el que hi han pres part tots els príncips i princeses.

L'AMNISTIA

Lisboa, 5 novembre.—El «Diário Oficial» per a solenitzar el triomf de la República publicarà un decret del Govern provisional concedint una amnistia als presos i condemnats per delictes de política.
Entre els compromisos en l'amnistia hi ha els profugus i desertors que's troben en països estrangers.
El decret també perdona als que fins ara hagin sigut sentenciats a presó celular, reclusió i deportació militar.

EL COLERA A PORTUGAL?

Lisboa, 5 novembre.—Encara que oficialment se nega, la creença general és que els casos sospitosos presentats aquí són de colera.
Confirma aquesta creença el fet d'haver les autoritats distribuït profusament entre el veïnat unes instruccions impreses relatives a les precaucions que convé adoptar per evitar la epidèmia colèrica.
Les autoritats han adoptat riguroses mesures a l'objecte d'evitar la propagació de la malaltia.

ALTRES NOVES

Lisboa, 5 novembre.—En l'expulsió real de Queluz s'ha declarat un incendi que ha pogut esser extingit desseguida.
—S'ha rebut un telegrama de Rio Janeiro participant que s'ha prohibit en el Brasil el desembarc dels frances expulsats de Portugal.
—La llei del divorci consta de 70 articles.

LA SUCRERA

Madrid, 5 novembre.—Demà la Sucrera celebrerà la sessió a les tres.
Segons la memòria els beneficis totals pugen a 9.580.000 pessetes; descomptats els costos d'administració, interessos i perdes, queden 3.227.000 pessetes.
No's donarà dividend a les accions preferents ni s'electuarà amortització.

LES CAMBRES DE COMERS

Madrid, 5 novembre.—Els representants de les Cambres de Comerç i dels viatgers que's troben a Madrid, han visitat al ministre d'Hisenda per parlar-li que no pot dificultar la concessió d'un crèdit extraordinari que sol·licita el ministeri de Foment sense que sofereixin quebrecs als projectes d'aquest i sols se modifiqui en algun punt la llei de comunicacions marítimes.

El senyor Cobian oferí estudiar i redre l'assumpte ab benevolencia.

MANIFESTACIÓ APLASSADA

Madrid, 5 novembre.—En el Circol Republicà del carrer d'Atxera s'han reunit els individus de la Junta directiva de la Federació Republicana acordant aplastar la manifestació en pro de la supressió dels consums per l'ajuntament de Madrid fins a concider la gestió dels diputats del partit.

EL MONOPOLI DEL TABAC

Madrid, 5 novembre.—Els banquers que formen el sindicat espanyol per a explotar el monopoli del tabac al Marroc, han celebrat una reunió en el Banc de Espanya acordant estar representats en la Societat Internacional constituïda per a l'exploració de l'expressat monopoli.

CONGRES

SESSIÓ DEL DIA 5

En la presidència del comte de Romanones comença la sessió a les tres.
En el banc d'alt hi ha els ministres de Gracia i Justicia i el de la Governació.
El comte de los ANDES parla dels puchessos correguts a Xerès entre catòlics i antitòrics ab motiu d'una professó celebrada allí.

Llegeix alguns retalls de periòdics locals que estan plens d'insults pels catòlics.
Se lamenta de que les autoritats mostrin en general parcialitat en favor dels elements radicals.

El ministre de FOMENT, de uniforme, puja a la tribuna i llegeix un projecte de llei sobre colonització al Marroc.
El ministre de la GOVERNACIÓ contesta al comte de los ANDES negant la parcialitat del Govern i recullint algunes manifestacions del comte sobre successos recents entre catòlics i radicals, diu que la cosa no ha tingut la importància que's diu i que les autoritats compliren ab el seu dever.

Rectifiquen tots dos.
El senyor IGLESIAS (Emilià) intervé per rebuïjar per injustes les frases que el comte de los ANDES ha dedicat als radicals de Xerès.

S. S.—Dixés ha parlat més que per altra cosa per a combatre al director del periòdic «La Unió».

Si jo hagués sabut que anava a llegir aquests textos dels periòdics radicals, hauria portat altres textos dels periòdics catòlics que també són saborosos.

Diu que Xerès és baix la influència dels dilapidadors del Mont de Pietat i encara no ha arribat als dilapidadors.
El senyor SORIANO.—La mà blanca; ja parlarem d'això. (Rialles).

El senyor IGLESIAS (Emilià) relata els fets en forma que dona la radiació radicals, manifestant que tota provocació surt dels catòlics.

El senyor SORIANO diu que hi ha tractat en el Parlament de la imensa estafa del Mont de Pietat de Xerès, en la que hi estan complicats alguns amics del comte de los ANDES i representants de l'altre del tron. (Rumors).

Vall que s'entauli un debat per a po-

tar en evidència les contradiccions ordes dictades en aquest assumpte.

Desitjo que's discuteixi lo del Mont de Pietat de Xerès, per discutir la moralitat conservadora enfront de la moralitat republicana i se vegi qui sou vosaltres i qui som nosaltres.

Demana d'atos al ministre de Marina sobre lo gorgregut al creuer «Reina Regenta».

El senyor ARIAS DE MIRANDA ofereix portarlos.

El comte de los ANDES diu que el ha aludit a «Espanya Nueva» es per la seva parcialitat a favor dels radicals i li sembla que'l senyor Soriano vol perdonar la vida.

El senyor SORIANO.—Ja he dit que'm complauré en consignar lo que sigui favorable a S. S.

Ademés, no vull ni puc perdonar la vida a S. S., ja que S. S. és molt més i està molt satisfet de la vida. (Rialles).

El senyor BARRAL protesta del pressupost de l'arcalde d'Enguera per haver autoritzat un enterament civil.

L'arcalde s'hi havia negat, però hi va accedir per orde telegràfica del governador.

Per lo tant, no's devia processar a l'arcalde d'Enguera i m'estanyava que'l senyor Lagaria no hagi sortit a defensar-lo.

El senyor RUIZ VALARINO.—El fiscal hi ha intervingut, ordenant la revocació de l'acte de processament.

El senyor MERINO ofereix encetar-se de lo corregut.

El senyor LLAGARIA refereix els fets dirigit carres al jutge d'Enguera, que se dedica a fer política en son càrrec. Aquesta és la veritat.

El senyor SORIANO.—Així se parla. El senyor LLAGARIA.—El jutge ha aplicat la ocasió per processar a l'arcalde, donant-li 24 hores de temps per depositar la fiança i ordenant l'embarg dels seus bens.

Demana que's faci justícia.

El senyor RUIZ VALARINO ofereix nomenar un jutge especial.

El senyor BARRAL dona les gracies.

El senyor SORIANO.—El senyor Lagaria és un bon corregidor i un excellent demòcrata, més que en Canalejas.

Contintia la interpellació sobre les vagues de Barcelona i Sabadell.

El senyor BERTRAN i MUSITU rectifica.

Recorda les paraules pronunciades ahir pel senyor Merino, sobre tot al dir que no's pot respondre dels fets aillats.

Ahò no's pot dir desd'el blanc blau, perquè revela una declaració de impotència pels fets de la Governació.

Diu que'l discurs de ahir del senyor Merino és de gran transcendència, perquè desvirtua els fets, donant-los un caràcter que no tenen.

Mentres sigui requisit indispensable per treballar el pertanyer a la Solidaritat Obrera, el conflicte no's podrà acabar, perquè els patrons concediran les noves hores no hi haurà solució.

El senyor MERINO.—El conflicte és entre patrons i obrers.

El senyor BERTRAN i MUSITU.—Es que se pot obligar als patrons a adre els obrers fòrsement associats, o obligar a que's fassin sociats?

El senyor IGLESIAS (Emilià).—L'origen de conflicte està en 1902.

El senyor BERTRAN i MUSITU acaba dient que lo que s'ha de fer es complir rigurosament les lleis, sense lo qual no hi haurà solució satisfactoria ni duradera.

El senyor CRUELLS hi intervé, manifestant que no va a elogiar ni censurar als poders públics, sinó a exposar clarament lo que passa a Sabadell.

Explica la organització de les cases Seydoux i Cusin ont se va iniciar la vaga el 1900 i ara s'ha reproduït el conflicte en forma exactament igual.

La casa Seydoux va despendre a uns filadors els obrers acudiren a la Federació; aquesta va entrevistar ab el director de la fàbrica, exigint la readmissió dels despedits; i com que no hi va accedir, se va declarar la vaga i el boicot.

Els obrers que subscueixen als vagues obtenen un promit de salari setmanal superior al dels demés obrers de altres cases que treballen les màximes hores i en la mateixa tasca.

Explica la constitució de la Federació Obrera i de la Unió Industrial de Sabadell, i diu que ni la primera representa la majoria de la població obrera, ni la segona la majoria dels patrons.

Adverteix que fins fa poc la Unió Industrial i la Federació Obrera havien viscut en excelents relacions.

Enumera les fases que ha tingut la vaga.

La Federació va declarar el boicot i les matèries a la casa Seydoux; i com que no va donar resultat, va declarar el boicot personal, lo que ha originat alguns fets lamentables.

Diu que les vagues primerament eren prohibides, després tolerades i ara regulades per la llei.

No discutim si la vaga és lícita o no, perquè això és qüestió d'escola. (En Pau Iglesias demana la paraula).

Després d'algunes consideracions sobre el concepte de la vaga, diu que a Sabadell fou provocada per la negativa dels patrons a secundar el boicot decretat per la Federació Obrera a la casa Seydoux.

Pregunta quines ventajies han tret els obrers ab aquesta vaga, perquè la casa Seydoux segueix treballant.

Acaba excitant al Govern i a tots a que evitin que Sabadell segueixi baix la inquietud actual, ab la que hi perden els obrers i tota la població.

Se sospèn el debat i s'entra en l'orde del dia, continuant la discussió del pressupost d'Instrucció pública.

El senyor ROSADO defensa un vot particular al capítol seté.

Els senyors Soriano i Barral el feliciten.

Queda acceptat el vot particular.

Se refusen diverses esmenes al pressupost, entre elles una del senyor Pedregal, en la que's demana el millorament de professors i auxiliars.

El senyor BURELL promet estudiar l'assumpte i portarlo al pròxim pressupost.

Contestant a una esmena del senyor Andradé, ofereix un crèdit per la publicació de la col·lecció econòmica vulgaritzadora de les principals obres de Jovellanos.

Contintia l'aprovació de capítuls sense que's promougi cap debat important fins que s'acaba ab l'aprovació del pressupost d'Instrucció.

Se passa a la discussió del de Gracia i Justicia.

El senyor SALILLAS defensa el vot particular a la totalitat.

Queda en l'ús de la paraula per a la sessió del dilluns i s'aixeca la sessió.

SESSIÓ DEL DIA 5

En la presidència de don Amós Salvador s'obre la sessió a tres quarts de quatre.

En els escons i tribunes hi ha escassa concurrencia.

En el banc blau, el ministre de la Governació.

Pregys i preguntes.—El senyor POLY PEYROLON fa alguns pregys de interès local per a Valencia.

Els senyors OLMEDILLA i TESTOR pregunten que's suxeixi el seu vot al de la majoria, en el projecte del candau.

Orde del dia.—S'aprova un dictamen sobre'l trasllat dels decrets de 1 y 23 de setembre que sospengueren i restabliren les garanties constitucionals a la província de Buita.

Queda aprovat altre dictamen sobre'l real decret de Marina de 15 de desembre de 1909 referent a la dispensa de part de les condicions d'embarc per l'ascens dels capitans de navilis i fragates.

El general LINARES aprova una proposició de llei sobre retir dels sargents abans del 21 d'octubre de 1908.

La proposició es presa en consideració. S'aprova un dictamen inclònt en el plan general de carreteres una de Amposta a Sant Carles de la Ràpita (Tarragona).

El general PRIMO DE RIVERA combat una proposició del baró de Sacro Lirio, mostrantse partidari de que's millorin les recompenses a soldats, cabos i sargents, perquè es ridícul premiar fets gloriosos ab un ral diari.

Se mostra també partidari de que les recompenses a generals i gueses en campanya siguin concedides directament pel Govern, sense intervenció del Consell Suprem, per evitar certes injustícies.

El baró de SACRO-LIRIO retira la proposició.

S'aixeca la sessió a les cinc.

La votació de la llei del candau

Els ministerials satisfets del resultat de la votació.—Comparant estadístiques

Madrid, 5 novembre.—Els ministerials estan satisfets del resultat de la votació d'ahir al Senat, doncs la majoria fou no-drida com en poques ocasions s'ha vist.

Sols se recorden casos iguals en l'època de Cánovas.

Els palaus marqués de la Torreclilla i d'Aguiar de Campo votaren a favor del Govern.

Un ministerial demanà a la Secretaria del Senat una estadística de les votacions importants fetes en els darrers cinc anys o comparant la de la llei del candau ab les de les projectes de conveni d'Espanya i el Vaticà, l'import dels sucres, el de comunicacions marítimes, el de delictes contra la patria i l'exterior, el d'atentats per explosius, descans dominical i altres, resulta que la votació d'ahir, com hem dit, ha sigut la més nombrosa de quantes hi ha hagut fins ara.

ELS DIPUTATS DE L'U. F. N. R.

Madrid, 5 novembre.—Demà, a les sis de la tarda, se reuniran al Congrés els diputats de l'Unió Federal Nacionalista Republicana, que's troben a Madrid.

El senyor Carner ha celebrat aquesta tarda una conferència telefònica ab don Pere Corominas, que arribarà demà a Madrid.

Després de la conferència, el senyor Carner ens ha manifestat que s'havien posat d'acord respecte a la reunió.

CAP A MUDELA

Madrid, 5 novembre.—Demà aniran a Múdel, el president del Consell i el comte de Romanones.

El primer porta a la firma del rei el projecte sobre exaccions tributaries.

EL GEN. RAL ALDAVE

Madrid, 5 novembre.—Ha arribat a Madrid el capità general de Melilla, senyor Aldave.

DESAPARICIÓ D'UN REVISOR

Madrid, 5 novembre.—Del tren procedent d'Andalusia ha desaparegut el revisor.

A Puente Jarama ha sigut trobada la gorra, ab fragments del craní.

El desaparegut s'anomenava Francisco Navarro.

El discurs del senyor Cruells

Bon nombre de diputats feliciten al diputat per Sabadell

Madrid, 5 novembre.—El discurs que ha pronunciat el diputat per Sabadell, don Jaime Cruells, durant la primera part de la sessió del Congrés, ha sigut considerat com un gran èxit parlamentari.
Diversos diputats de les diferents minories felicitaron a l'orador elogiant la sinceritat i la valentia ab que ha exposat al Parlament el conflicte entre patrons i obrers, de Sabadell, detallant la qüestió baix tots els seus aspectes.
El president del Consell feia grans elogis del parlament don Cruells, dient que havia donat una nota serena i de gran sensatesa.

TEMPORAL

París, 5 novembre.—S'ha declarat un furios temporal al Mediterrani.
Se tem que hi hagi hagut desgracies.

TOPADA DE DOS SUMERGIBLES

Tolón, 5 novembre.—S'han topat els submergibles «Bonito» i «Alcega», que estan de maniobres.

Els dos han sofert avaries de molta importància, especialment el segon, que ha quedat en molt mal estat.

Els oficials i mariners dels dos vaixells han donat proves de sublim serenitat.

NAUFRAGI

Tolón, 5 novembre.—Ha naufragat la barca pescadora «Saint Elenes» gegant-se tots els mariners excepte'l capità, que pogué salvar-se a un tros de pal.

DESGRACIA

Madrid, 5 novembre.—A Santander, un obrer que treballava als «Altos Hornos», ha caigut al mar, morint oegat.

En el moment de baixar la marejada ha sigut trobat el cadavre.

MOROS ASSASSINS.—TEMPORAL

París, 5 novembre.—A Banau (Mindanao), dos moros exaltats han assassinat a un individu espanyol anomenat Bruguera, dos portuguesos i cinc filipins.

Un temporal ha destruït el poble de Isabela.

Les perdes són incalculables.

ASSAMBLA DE METGES TITULARS

Madrid, 5 novembre.—Avui ha continuat la seva tasca l'Assemblea de metges titulars, presidint la sessió el doctor Belarano.

S'ha procedit al nomenament d'una comissió liquidadora, però no's han pres acords.

MISSATGE AN EN CANALEJAS

Madrid, 5 novembre.—El corresponent del «Diario Español», de l'Havana, don Manuel Novo, ha entregat al senyor Canalejas el missatge que li envien els espanyols residents en aquella illa, adherint-se a la política del Govern.

Entre les 41.859 firmes que figuren al peu del missatge, s'hi compten 753 de senyors.

PRESA DE POSSESSIÓ

Madrid, 5 novembre.—El dilluns pendrà possessió del Govern civil de Madrid el senyor Fernández Latorre.

L'INDEMNISACIÓ PER LO DEL RIFF

Madrid, 5 novembre.—Encara que en principi està convinguda l'indemnissació de 60 milions de pessetes que deu pagar el soldat a Espanya per lo de la guerra passada, falten a resoldre alguns detalls que seran sol·licitats en la conferència que celebraran el dilluns el Mokri i el senyor García Prieto.

BALANS DEL BANC

Madrid, 5 novembre.—Han augmentat: L'or 181.110 pessetes; Bitllets 11.969.800.

Diminuint: La plata 6.849.267 pessetes; Compte corrent 4.258.065; Efectiu tresor 12.513.082.

VISITANT AL SENYOR M'RINO

Madrid, 5 novembre.—Una comissió de propietaris de Barcelona, ha visitat al senyor Merino interessant-lo per que's dicti una disposició que posi terme a les exaccions ilegals que cobra aquell Ajuntament sobre la propietat urbana.

El ministre de la Governació els hi ha promès estudiar l'assumpte.

ELS CUBANS Y EN POLAVIEJA

Madrid, 5 novembre.—«Espanya Nueva» reproduïx una informació d'un periòdic de l'Havana titulat «Cuba».

En data 19 d'octubre, diu dit periòdic que ab motiu de trobar-se a l'Havana de retorn de Mèxic, la delegació espanyola, s'organitzà en honor de la mateixa una funció en el teatre «Politeama».

Una comissió de veterans de la guerra de l'Independència visità al president nunciament greus disturbis si assistia a la festa el general Polavieja, persona no agradable al poble cubà.

Per evitar desordres, se pregà al general cristià que s'abstingués de desembarcar.

La policia va cercar el barco per evitar qualsevol incident.

La funció tingué loc assistència dels representants de la delegació espanyola.

LES VAGUES

Infundit.—Tropes aquartelades.—El conflicte de Saragossa.—La vaga del Ferro.—Estadística

Madrid, 5 novembre.—Ahir circularen per l'extranger rumors d'haver sortit diversos regiments ab direcció a Barcelona.

Se creu que dits rumors obcequen a manegs dels borsistes estrangers per a perjudicar el nostre crèdit nacional.

Desde ahir estan aquartelades les tropes en el quartel del «Conde Duque», ont s'hoctia el regiment de Covadonga i el d'Húsars de Pavia.

A Andalusia hi ha mitja brigada i altra a Valencia, preparades per marxar a Catalunya al primer avís.

A Saragossa's tragimens han presentat unes bases que no han sigut aprovades pels patrons, i a conseqüència de la negativa han acordat la vaga desde demà.

Segueix en el mateix estat la vaga de la fàbrica del senyor Escribana.

Una comissió d'obres tramitaries ha visitat al governador per notificarli que havien modificat les pretensions perquè l'empresa no manegia.

Programa al governador que interposés la seva influència en la companyia a fi d'evitar la proclamació de la vaga.

Dita anterior parà ab els patrons i després ab els obrers, notificant-los que la companyia estava disposada a entrar ab empleats 2.500 pessetes el dia primer de maig pròxim per que siguin repartides en anys successius, una quantitat equivalent a un ral diari als que portin deu anys de servei.

El delegat de la vaga oferí estudiar l'assumpte.

Reunits els obrers més tard, refusaren la fórmula, mantenint llurs primitives pretensions i comunicant al governador que el diumenge anirien al paro.

Les autoritats civils i militars, celebren aquesta dies, moltes conferències lo que ha cridat l'atenció dels obrers.

Se creu que obcequen a telegrams del Govern, dient que tingui preparades les forces en el cas de demanar-les per anar a Barcelona.

També hi ha trens preparats per marxar.

Diuen del Ferro que la Junta local de Reformes Socials s'ha reunit a l'Ajuntament per a resoldre sobre la vaga dels forjadors.

No s'acordi res perquè's vaguesistes insisteixen en que sigui admes un obrer despidit per l'empresa, la qual diu que si continua la vaga, despidirà als obrers i tancarà's tallers.

Els representants de l'Ajuntament han conegut una pròrroga de vintiquatre hores per seguir la seva gestió que, segurament, fracassarà.

Un periòdic de Bilbao publica una estadística dels minaires associats.

Abans de la vaga eren uns 986 i ara són 7.430.

Aviat s'organitzen societats de resistència a les zones minaires ont ara no n'hi han.

Les societats minaires celebren un miting, seguit d'una forada en honor de la comissió executiva de la darrera vaga, pel triomf alcançat.

(PER CORREU)

A SARAGOSSA L'ORQUESTRA, SIMFONICA, DIRIGIDA PEL MESTRE LAMOTTE DE GRIGNON, OBTÉ UN GRANDIOS TRIOMF.

La setmana passada hi ha hagut a Saragossa un aconecement musical, del qual tots els bons catalans en guardarem inesborrable record. Organitzats per la Societat «La Filarmònica» ha donat dos concerts al teatre Principal.

La primera orquestra Simfònica de Barcelona, dirigida pel mestre Lamotte de Grignon, pogueren qualificar l'èxit obtingut de grandios triomf, majorment remarcable, aquí pel fet de que la cultura catalana s'ha mirades ab certa indiferència que alguna

